

§ 6. 1. Zakład pracy nie może dochodzić od pożyczkobiorcy zwrotu umorzonej w całości lub w części pożyczki, jeżeli pożyczkobiorca spełnił warunki umowy.

2. W razie ustania członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej na skutek wystąpienia, wykreślenia lub wykluczenia pożyczkobiorcy ze spółdzielni przed zasiedleniem przydzielonego lokalu, pożyczkobiorca jest obowiązany do zwrotu zakładowi pracy kwoty przelanej z zakładowego funduszu mieszkaniowego na konto spółdzielni mieszkaniowej. Dotyczy to także pomocy bezzwrotnej oraz pożyczki warunkowo umorzonej.

3. Okres spłaty pożyczek, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ustala zakład pracy na okres nie dłuższy niż 5 lat. Spłata pożyczki powinna rozpoczynać się nie później niż po upływie 6 miesięcy od dnia jej udzielenia.

Zakład pracy może w uzasadnionych przypadkach zawiesić spłatę pożyczki lub przedłużyć okres jej spłaty do lat 10.

4. Zakład pracy może w szczególnie uzasadnionych przypadkach umorzyć w całości lub w części pożyczkę, której spłatę zawieszono lub której okres spłaty przedłużono do lat 10, po przepracowaniu przez pracownika w zakładzie pracy co najmniej 10 lat od dnia przyznania pożyczki.

5. Emerytom i rencistom znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej, których jedynym źródłem utrzymania jest emerytura lub renta, przyznana pożyczka może być umorzona do wysokości 50%.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1987 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego w uposażonych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) i art. 303 § 1 i 2 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) oraz w związku z art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. d), art. 147 ust. 1 i art. 175 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31), w porozumieniu z ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego mogą korzystać pracownicy oraz byli pracownicy — emeryci i renciści, a także inne osoby uprawnione do świadczeń z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów, zwani dalej „pracownikami”, jak również członkowie ich rodzin, a zwłaszcza:

- 1) pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy, z uwzględnieniem ust. 2,
- 3) pracownicy sezonowi zatrudnieni w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji lub usług,
- 4) emeryci i renciści — byli pracownicy zakładu,
- 5) emeryci i renciści ze zlikwidowanych zakładów, objęci opieką przez zakład,
- 6) pracownicy przebywający na urloпах wychowawczych,
- 7) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,

- 8) osoby odbywające w zakładzie pracy zastępczą służbę poborowych oraz junacy odbywający zasadniczą służbę w oddziałach obrony cywilnej,
- 9) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,
- 10) pracownicy młodociani, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego,
- 11) członkowie rodzin osób wymienionych w pkt 1—10,
- 12) członkowie rodzin pracowników zmarłych w czasie zatrudnienia, a także członkowie rodziny po zmarłym byłym pracowniku — emerycie lub renciście.

2. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy w więcej niż jednym zakładzie pracy mogą korzystać ze świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego tylko w jednym, wskazanym przez pracownika zakładzie pracy.

3. Członkami rodziny, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) pozostające na utrzymaniu i wychowaniu dzieci własne, dzieci przysposobione oraz przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, wnuki i rodzeństwo w wieku do lat 18, a jeżeli kształcą się w szkole — do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat,
- 2) osoby wymienione w pkt 1, będące inwalidami I lub II grupy — bez względu na wiek,
- 3) współmałżonkowie,
- 4) rodzice, jeżeli prowadzą razem z pracownikiem wspólne gospodarstwo domowe,
- 5) w szczególnie uzasadnionych przypadkach — nie pracujący członkowie rodziny mieszkający oddzielnie.

§ 2. 1. Dopłata do różnych form wypoczynku urlopowego w pierwszej kolejności powinna być przyznawana pracownikom:

- 1) zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych,
- 2) o niskich dochodach na osobę w rodzinie,
- 3) samotnie wychowującym dzieci,
- 4) posiadającym rodziny wielodzietne,
- 5) mającym dzieci, które ze względu na stan zdrowia wymagają specjalnej opieki i leczenia, a także wychowującym dzieci całkowicie lub częściowo osieroczone,
- 6) inwalidom i kombatantom.

2. Skierowanie na kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży — według ulgowej odpłatności — przysługuje w pierwszej kolejności pracownikom:

- 1) mającym dzieci, które ze względu na stan zdrowia wymagają specjalnej opieki i leczenia, a także wychowującym dzieci całkowicie lub częściowo osieroczone,
- 2) samotnie wychowującym dzieci,
- 3) posiadającym rodziny wielodzietne,
- 4) mającym trudne warunki mieszkaniowe.

§ 3. Środki zakładowego funduszu socjalnego są przeznaczone na finansowanie:

- 1) krajowego i zagranicznego wypoczynku dzieci i młodzieży, organizowanego w formie kolonii wypoczynkowych i zdrowotnych, obozów wypoczynkowych oraz wyjazdów klimatycznych w ciągu roku szkolnego dla dzieci z terenów ekologicznie zagrożonych,
- 2) krajowych i zagranicznych wczasów pracowniczych oraz wczasów profilaktyczno-leczniczych, organizowanych lub zakupionych przez zakład pracy, a także wczasów krajowych zakupionych indywidualnie, jeżeli pobyt na tych wczasach został potwierdzony rachunkiem lub innym dokumentem wystawionym przez instytucję lub osobę fizyczną, posiadającą uprawnienia do świadczenia usług turystycznych, jak również wypoczynku wczasowego, organizowanego we własnym zakresie przez pracownika, potwierdzonego dokumentem wydanym przez instytucję albo osobę fizyczną; nie podlegają jednak sfinansowaniu z zakładowego funduszu socjalnego wszelkie dodatkowe usługi prowadzone przez organizatorów wczasów, takie jak kurs na prawo jazdy, kurs jeździecki, wycieczki autokarowe — zamiejscowe, nauka języków obcych, a także koszt wczasów przekraczających 14 dni, z wyjątkiem 21-dniowych wczasów profilaktyczno-leczniczych,
- 3) działalności kulturalno-oświatowej i placówek upowszechniania kultury, prowadzenia i wyposażenia amatorskich zespołów artystycznych oraz kół zainteresowań, imprez artystycznych i kulturalnych, a także zakupu biletów wstępu na imprezy kulturalne, oświatowe i rozrywkowe,
- 4) pracowniczych ogrodów działkowych w zakresie budowy i konserwacji wspólnych urządzeń podstawowych,
- 5) sportu i urządzeń kultury fizycznej w zakresie prowadzenia urządzeń sportowo-rekreacyjnych, wypożyczalni sprzętu sportowego, uczestnictwa w różnych

formach rekreacji ruchowej i czynnego udziału w masowych imprezach sportowych oraz zakupu biletów na imprezy sportowe,

- 6) wypoczynku w dni wolne od pracy w formie turystyki grupowej, wycieczek organizowanych przez zakład pracy lub instytucje wyspecjalizowane oraz prowadzenia wypożyczalni, w tym zakupu sprzętu turystycznego do wspólnego użytku,
- 7) pomocy rzeczowej dla osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej lub zapomogi pieniężnej udzielanej w wypadkach losowych,
- 8) pomocy w częściowej spłacie kredytu dla młodych małżeństw znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej,
- 9) kosztu przejazdu z wypoczynku na obszarze kraju — osobom nie uprawnionym do ulg w opłatach za przejazd koleją oraz autobusami Państwowej Komunikacji Samochodowej,
- 10) dopłaty do zakładowych sanatoriów, żłobków i przedszkoli, których działalność podstawowa jest finansowana ze środków budżetowych, na poprawę poziomu i jakości usług świadczonych przez te jednostki,
- 11) imprez okolicznościowych, zakupu drobnych symbolicznych upominków oraz skromnych poczęstunków z okazji:
  - a) Międzynarodowego Dnia Dziecka i Nowego Roku — dla dzieci i młodzieży (do ukończenia szkoły podstawowej),
  - b) Międzynarodowego Dnia Kobiet,
  - c) Dnia Seniora lub pożegnania pracowników odchodzących na emeryturę.

§ 4. 1. Odpłatność za usługi socjalne jest uzależniona od wysokości dochodu na osobę w rodzinie.

2. Średni miesięczny dochód na osobę w rodzinie oblicza się na podstawie dochodów wspólnie zamieszkających i prowadzących wspólne gospodarstwo domowe członków rodziny wraz z dziećmi przebywającymi w internatach (na stancjach) za okres roku kalendarzowego poprzedzającego rok przyznania świadczenia.

3. Do dochodu wlicza się:

- 1) składniki uwzględniane przy obliczaniu wysokości zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych,
- 2) dochód z gospodarstwa rolnego ustalony zgodnie z przepisami określającymi wysokość przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego.

4. Wysokość dopłaty do wypoczynku zagranicznego, o którym mowa w § 3 pkt 1 i 2, nie może przekraczać wysokości dopłaty do wypoczynku krajowego.

§ 5. Zakłady pracy są obowiązane do prowadzenia ewidencji wysokości i rodzajów świadczeń socjalnych udzielonych poszczególnym pracownikom z zakładowego funduszu socjalnego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner